

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 17. 06. 2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Završna reč optuženog Dragana Borojevića

U potpunosti se slaže sa završnom reči svog branioca. Ukazuje da nije učinio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Svedoci Branko Pavlović i Milovan Tomić u svojim iskazima nisu rekli istinu u pogledu činjenice da li se on nalazio u dvorištu u kome su streljani civili. Iskazi ta dva svedoka su kontradiktorni u pogledu činjenice da li su se on i optuženi Dragan Medić nalazili iza civila kada su oni izvođeni iz dvorišta. Smatra da su ti svedoci lagali kada su govorili da im neko pretil zbog svedočenja u ovom postupku. Tvrdi da bi se, za slučaj da jeste učestvovao u izvršenju krivičnog dela, branio na sasvim drugačiji način od onog na koji je to učinio. Na početku postupka branio bi se ćutanjem, a kasnije bi pokušao da iskontruiše svedočenje svedoka za koje bi bio siguran da bi svedočili u njegovu korist. Verovao je da će Milovan Tomić i Branko Pavlović govoriti istinu inače ih on nikada ne bi predložio za svedoke. Smatra da je njihov iskaz lažan i nada se da će sud analizom izvedenih dokaza otkriti zašto je to tako. Iskaz svedoka P1 je iskontruisan i neubedljiv. U trenutku ubistva civila taj svedok njega nije poznavao, a dao i pogrešan opis osobe za koju tvrdi da je bio on. Potpuno je neubedljivo objašnjenje tog svedoka o tome na koji način je saznao njegovo ime i prezime i povezao ga sa pripadnikom *Škorpiona* kojeg opisuje kao osobu oštih crta lica, atletske građe, u zategnutoj uniformi sa podignutom kragom. Tvrdi da u to vreme uopšte nije bio atletski građen jer zbog prethodne povrede nije mogao da vežba. Nikada nije nosio uniformu koja mu je stajala zategnuto, već je uvek uzimao za broj veću uniformu. Tvrdi da je je iskaz svedoka P1 u ovom delu lažan i usmeren da tog svedoka zaštiti od krivične odgovornosti. Svedok Gorana Stoparić ga lažno tereti iz razloga osвете zbog ranijeg sukoba.

Tvrdi da bi, da se kojim slučajem, 28. marta 1999. nalazio u dvorištu gde su streljani civili, te civile odbranio od napada i da bi ih zaštitio od uznemiravanja. U to vreme i sam je imao dete od 10 meseci, a da je učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela ne bi mogao da nastavi da živi normalni svakodnevnim životom.

Predlaže da, u odnosu na njega, sud donese oslobađajuću presudu.

Završna reč optuženog Miodraga Šolaje

Ističe da nikada ne bi mogao da izvrši zločin za koji je optužen. U vreme kada se desilo ubistvo civila u Podujevu/Podujevë bio je veoma mlad, a prethodno je sa 12 godina ostao bez majke, tako da nikako ne bi mogao da puca u decu. Toga dana se uopšte nije nalazio u dvorištu u kome je izvršeno streljanje civila. Sa Draganom Brajićem zvanim *Krcko* bio je na drugom mestu, a taj svedok je to i potvrdio. Svedok Aleksandar Dabić rekao je da ga je u trenutku pucnjave video da izlazi iz kuće u kojoj se nalazio. Iskaz svedoka P1 je netačan i kontradiktoran i na njemu se ne može zasnivati sudska odluka. Svedok Goran Stoparić dao je lažan iskaz iz razloga jer je zbog toga imao materijalnu korist.

Lažno je optužen u ovom predmetu samo iz razloga jer je bez ikakve zaštite, budući da je skoro ostao i bez oca. Nije učinio krivično delo koje mu se stavlja na teret i predlaže da sud u odnosu na njega donese oslobađajuću presudu.

Fond za humanitarno pravo